

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Building Social Bridges
by entrepreneurial thinking

Role models

Denmark

Mohammed

“Vi skal lære så meget vi kan - for vores egen skyld”

Vejen til Danmark

Inden Muhammed kom til Danmark, havde han et godt liv i Syrien, inden han blev nødt til at flygte på grund af krigen. Han havde en god uddannelse som advokat og engelsklærer fra universitetet, havde et godt arbejde, et hus og en bil. Begge hans forældre arbejdede og de var en meget glad familie. Så kom krigen, og 1-2 år efter var næsten alt væk, der var ingen arbejde, ingen penge, huset blev bombet og han mistede begge sine forældre. Hans to brødre var rejst til Tyrkiet. På det tidspunkt havde Mohammed aldrig været uden for Syrien og havde aldrig forestillet sig at skulle forlade det. De troede på det tidspunkt stadig at krigen ville slutte og han forsøgte at finde et job ved grænsen, men det var umuligt.

Mohammed og hans kone nåede at blive gift inden de flygtede. Når man er gift har man et ansvar for sin familie, og skal sørge for at de har det godt. Samtidig var Mohammeds kone blevet gravid og de var nødt til at finde et hospital hvor hun kunne føde, så de besluttede sig for at rejse til Tyrkiet, hvor hans brødre og to onkler boede. For at komme over grænsen måtte de rejse 180 kilometer om natten. Det var farligt fordi de skulle undgå at blive set af den syriske hær, men de vidste at de var nødt til at prøve. Da de kom til Tyrkiet var de først meget glade. Nu havde de familien omkring sig igen, men så kom realiteterne. Pludselig skulle Mohammed også passe på et barn og han kunne ikke få et godt arbejde i Tyrkiet, fordi han som asylansøger ikke havde papirer, så de var nødt til at rejse videre.

Mohammed var 27 da de ankom til Danmark i november 2015. Han kom med sin kone, deres barn, to brødre, den ene brors kone og en ven. De gik hele vejen til Danmark fra Tyrkiet, og tog til politstationen i Padborg hvor de blev registreret og blev derefter sendt til asylcenteret Sandholm. Der var de i 6 dage hvorefter de fik personlige ID og kom tilbage til et midlertidigt center i Jylland, hvor de boede ca. 15-20 dage inden de flyttede til Børkop. Det var et hyggeligt asylcenter i Børkop. Mohammed og hans familie hjalp med at lave ting i asylcenteret. Det var midlertidigt og der var kun 2-3 medarbejdere og omkring 27 familier der ventede på asyl. Så de hjalp meget til. Fx med at male, sortere donationer og flytte møbler. Det var sjovt. Efter nogle måneder kom de til interview i Sandholm og fortalte om deres vej til Danmark og hvorfor de søgte asyl, hvorefter de fik deres opholdstilladelse, og Mohammed og hans familie flyttede ud af asylcenteret og ind i et hus i Børkop.

At komme igennem den svære start

Det sværeste for Mohammed ved at skulle finde sin vej i Danmark, var at skulle lægge sit liv fra Syrien og sine oplevelser som flygtning bag sig, og tænke fremad på sit nye liv i Danmark. Det var svært når alt omkring ham var nyt og anderledes. Især når han ikke kendte nogen og ikke kendte sproget. Der skulle han være meget stærk. I starten fik Mohammed oplevelsen af at det var meget svært at forstå det danske system. Det var let at komme til at sammenligne Danmark med Syrien hver gang der opstod et problem, og tænke at det var lettere derhjemme. For eksempel kunne det blive et problem bare at skulle gå ind i en butik og købe et simkort, og ikke vide hvad det hed på dansk, eller om folk forstod engelsk. Så kom han til at tænke tilbage på hjemlandet og huske hvor let det var der. Mohammeds onkel havde en mobilbutik, så der kunne han bare tage hen og købe et simkort. Han lærte så at i Danmark køber man simkort på nettet, men når man er asylansøger har man ikke et dankort, og så er det igen svært. En anden udfordring var at lære det danske sprog og kultur og forstå hvordan systemet hænger sammen. Han var også meget usikker på mange ting. Han havde hørt og var bange for at der var mange racister i Danmark og han vidste ikke hvordan han skulle lære sproget, få et arbejde eller finde et sted at bo.

Det er især to ting der har betydet at Mohammed har klaret sig igennem den svære start. Det første handler om at acceptere sin situation, og det nye liv, selvom det kan være rigtig svært. Efter en periode begynde han at vænne sig til sin situation. Det handler ikke om at glemme sit land, men i hovedet og hjertet er Danmark blevet hans land. Han vil altid føle sig som syrer og vil altid have Syrien og minderne derom i sit hjerte. Han kender mange mennesker der er flygtet til Danmark for over 30 år siden, som stadig har nøglen til deres gamle hus og deres gamle pas fra hjemlandet, selvom de taler flydende dansk. Det mener han er sundt, for man bliver ikke et helt menneske, hvis ikke der er plads til at huske sin fortid. Han er blevet spurgt mange gange om han vil flytte tilbage til Syrien hvis der bliver fred. Det ville han gerne, men føler ikke at han kan sige ja mere, fordi han nu har børn som er vokset op i Danmark. For dem er det Danmark der bor i deres hjerter og de ville savne deres venner og det danske system hvis de tog tilbage til Syrien. Så selvom han savner Syrien, så vælger han at blive på grund af børnene. Det er hans første prioritet.

Det andet der har hjulpet Mohammed handler om at overkomme negative tanker og minder. Her har mennesker og venner han har mødt i svære situationer hjulpet ham igennem. Mohammed har været igennem mange dårlige ting, og har haft brug for hjælp til at komme videre. Da han ankom på asylcenteret spurgte de om han havde brug for hjælp, men i starten sagde han altid nej. Han var ikke vant til at tage imod hjælp og ville gerne klare sig selv. Det måtte han lære. For Mohammed hjælper det at huske ikke at tænke så meget over de negative ting og minderne. Hans førsteprioritet er at tænke på familien, ikke på de døde, men på de levende. Han har stadig mareridt og dårlige dage og bliver bange, men han har lært at klare det,

Fakta om Mohammed

Navn: Mohammed Abdullah Alwan

Køn: Mand

Alder: 31

Nationalitet: Syrien

Uddannelse: Uddannet advokat og engelsklærer i Syrien.

Profession: Servicetekniker på Kellers Park i Brejning, Danmark.

Interesser: Mohammed holder meget af at dyrke sport og spiller både fodbold og dyrker judo, som han har fundet tre mesterskaber i. Han er passioneret for arabisk kalligrafi, hvor han kan skrive på tre forskellige slags. Mohammed husker altid sin fars ordsprog – "vi skal lære en lille smule om alting og alt muligt om en lille ting". Det er blevet hans livsindstilling. Han prøver altid at lære nye ting og dygtiggøre sig.

Sprog: Arabisk, engelsk, lidt tyrkisk og dansk.

Find **videointerview med Mohammed på projektets hjemmeside:** <https://buildingsocialbridges.eu/>

og han ønsker ikke at glemme det, for det er en del af ham som han ikke vil miste. For Mohammed handler det om at finde en måde at komme igennem det. For ham virker det at gå på stranden eller lege med sine børn. Hvis han har travlt med at lege med børnene eller slapper af og kigger på naturen, så hjælper det. I Syrien var han ofte på stranden. Der elskede han at komme, og det gør han også i Danmark. Det bedste er når han tager alene på stranden, både når han er glad eller ked af det. Så stopper de negative tanker.

Vejen ind i det danske samfund

For Mohammed er der nogle særlige mennesker der har hjulpet ham med at finde sin vej i Danmark. Han har lært mennesker at kende i Danmark på lidt forskellige måder og har lært at tage fat i folk når han har haft brug for noget, og har bedt om hjælp. Det har betydet at han har lært mennesker at kende både på asylcenteret og da han flyttede til Børkop. Han har også mødt mange gennem Facebook og dem han allerede kendte. På den måde er hans netværk blevet større og større. Røde Kors har også specielle projekter hvor man fx kan få en dansk kontaktperson, hvilket Mohammed har gjort brug af og mødte der Dorte og hendes mand, som han i dag er gode venner med. Det har hjulpet, især med at forstå det danske system. Hvis man er alene er det svært at klare sig, så du har brug for hjælp.

Mohammed har mødt nogle særligt vigtige mennesker i starten da han kom til Danmark, som har haft en stor betydning for hans liv. Den første person der fortalte ham "du er i sikkerhed, du skal ikke tænke på fortiden, men på fremtiden", var chefen i asylcenteret, Birgitte. Hun er en af de bedste personer han har mødt i Danmark, og har haft stor betydning for den måde han ser på sit liv i Danmark. De har stadig kontakt i dag. Birgitte har støttet Mohammed og hans familie psykologisk og har altid været der for dem alle på asylcenteret. Mohammed blev kontaktperson med Birgitte, på vegne af sin familie, fordi han var den eneste i deres familie der kunne engelsk og fordi han var den i familien der var mest åben for at snakke. Da Mohammed og hans familie kom til asylcentret havde de ingenting at lave, så de snakkede med Birgitte om at finde på noget. Mohammeds kone foreslog at de holdt en fest og inviterede de lokale beboere i Børkop ind for at spise og vise at asylansøgerne var gode mennesker og ikke var farlige. De ville også gerne bruge festen til at snakke med de lokale om at asylansøgerne også har brug for hjælp. Birgitte kunne lide ideen, og de arbejdede i 2 dage med at forberede sig. Asylcenteret lå tæt på bycentrum i Børkop. Der kom rigtig mange gæster og de snakkede med rigtig mange. Mohammed og nogle af de lokale danskere i Børkop snakkede om at de kunne mødes en gang hver anden uge og øve dansk og få hjælp med forskellige ting. De lokale i Børkop var meget fokuserede på at lære om kulturen. De begyndte derfor at mødes hver uge og snakkede om alt muligt, og så underviste Mohammed også nogen i at læse arabisk. Der var mange små gensidige aktiviteter hvor asylansøgerne og de lokale danskere gav til hinanden. Med tiden blev det lettere at kontakte de lokale danskere og snakke med dem.

Igennem Birgitte fra Røde Kors, fik Mohammed, kort tid efter han og hans familie kom til Danmark, også mulighed for at deltage i et program der hedder "Fast Track", som var et samarbejde mellem Vejle Kommune og Røde Kors Asylcenteret. Formålet med projektet var at blive hurtigt integreret i samfundet, hvor man fik mulighed for at komme på sprogskole i Vejle og lære det danske sprog og om arbejdsmarkedet og hvordan man får et job, allerede inden man fik opholdstilladelse. Projektet skulle gøre sådan at man var 100 procent klar til at blive integreret når man fik opholdstilladelse. Det var et meget afgørende skrift for Mohammed. Gennem Fast Track kom Mohammed i praktik på hotellet Comwell Kellers Park, som lå tæt på asylcenteret. Det er også her han arbejder i dag. På Comwell mødte Mohammed sin daværende chef Lars Ole. Han blev den anden vigtige person i Mohammeds liv da han kom til Danmark. Mohammed føler sig meget heldig over

at være kommet til Comwell og have mødt Lars Ole, som han beskriver har været som en far for ham. Uden ham ville han ikke være Mohammed i dag. Da han kom til Comwell var han næsten som en død mand, og det har været som et slags sygehus for ham. Lars Ole er en meget forstående og hjælpsom person, der har hjulpet Mohammed med alt muligt i hans liv, ikke kun i jobbet, men også hvis der kom et brev fra kommunen der var svært at forstå, og de har også snakket om hvordan Mohammed har det. Det var Lars Ole der fortalte Mohammed at han skulle fokusere på det danske sprog først. Det er godt at have et job og der er masser af tid til at lære hvad der sker på jobbet, men det vigtigste er at man kan kommunikere på jobbet på dansk. Lars Ole har lært Mohammed at ved at lære dansk er det en måde at vise respekt for Danmark. Han har også lært Mohammed at vi kan når vi vil. Det er noget Mohammed har taget til sig og siger videre til sine venner. Når man som flygtning gerne vil være i Danmark og have et liv her, så må man arbejde for det, men hvis der ikke er nogen til at støtte dem og være der for dem, så kan de ikke klare sig. Comwell Kellers Park, hans kolleger og hans nye chef Michael betyder alt for Mohammed, fordi det var hans første skridt ind i Danmark.

Gode råd

Selvom hver menneskes situation er forskellig, så vil Mohammed generelt sige til dem der kommer til Danmark, fx som flygtning, at de skal vælge først og fremmest at fokusere på deres liv i Danmark, og prøve at glemme de dårlige oplevelser de har haft som flygtning. Det er vigtigt at man bestemmer sig for at ville Danmark og livet her. Hvis man ikke accepterer at man er i Danmark og ens situation, selvom den kan føles svær, så kan det være svært at starte et liv her.

Det er altid nye ting at lære, og Mohammed har allerede lært utrolig meget i både Syrien og Danmark. Vi skal blive ved med at lære så vi kan klare os bedst muligt. Start med at lære sproget, og lær det så hurtigt du kan. Du skal kun gå i skole hvis du vil studere og få en uddannelse. Ellers er vejen frem at gå ud og snakke med folk og finde et arbejde. Det er nøglen for at lære om kulturen og alt andet i Danmark. Selvom det kan virke håbløst at give sig til at lære dansk og lære mennesker at kende når man ikke ved om man kan blive, så mener Mohammed at det er vigtigt at lære så meget man kan for sin egen skyld. Mohammed har selv prøvet at være i en usikker situation i 8 år, hvor han ikke vidste om han kunne blive i Danmark. Her har hans far hjulpet ham. Hans far har været i militæret i Syrien, hvilket er virkelig hårdt. Man skal gøre mange svære ting såsom at løbe 20 km hver morgen og kunne stå op kl 5 og spise morgenmad på 10 sekunder. Det er altid hårdt, men hans far lærte ham at værdsætte at lære ting for sin egen skyld. Fx gør motion noget godt for dig, ikke for andre. Du opbygger din krop og bliver sund af det. I Danmark er der mange ting der skal læres og nye mennesker der skal læres at kende. Det kan virke hårdt at lære et nyt sprog, men man kan også se det sådan at man ikke kun lærer dansk fordi man er i Danmark, men at man faktisk får en gave ved at lære et nyt sprog som man altid vil have med sig. Danmark får ikke noget ud af dig hvis du taler dansk, eller har gode venner. Da Mohammed boede i Tyrkiet lærte han lidt tyrkisk og fik gode venner der. De hjælper ham stadig selvom han ikke bor i Tyrkiet. Så selvom han bliver sendt hjem fra Danmark, så ved han at han har lært dansk og fået danske venner for sig selv. Han tænker også, at når han hjælper nogen i Danmark, vil de vil måske huske ham og savne ham hvis han en dag bliver sendt hjem.

Det kan være svært at vide hvordan man lærer andre mennesker at kende og får venner i et nyt land. Her har Mohammed lært mange gode muligheder. Først og fremmest kan Røde Kors hjælpe og det er den nemmeste måde at møde folk. Både ansatte og frivillige er meget åbne og hjælpsomme. Der er også mange Facebook-grupper hvor mennesker hjælper hinanden og mødes. Han har mødt flere venner på Facebook. Når du først møder et menneske og lærer dem at kende, så møder du hurtigt en anden. Når der er 2 bliver det nemmere

til 4 og så senere 100. Arbejde eller praktik er også et godt sted at møde nogen der kan hjælpe til at møde andre. Når man skal i gang med at møde andre er det vigtigt at tage mod til sig og være stærk så man tør snakke med andre. Det er vigtigt ikke at være genert og bange for at tage kontakt og snakke med folk man ikke kender. Man skal turde sige hej og smile. Der hvor Mohammed bor, smiler folk på vejen, og hvis du smiler tilbage er det gratis og en god start til at kunne sige hej. Det nemmeste er at være ærlig og god ved andre. Så stoler de på dig og åbner op for dig. Selvfølgelig vil der være nogen folk der ikke ønsker at møde nye mennesker, men det er vigtigt ikke at give op og stoppe her. Det kan være svært, men giv aldrig op. Vi har altid brug for folk der støtter os. I et samfund hvor du er alene, så har du brug for alt muligt. Du skal stole på dig selv og tro at du kan klare det og at der er mennesker der gerne vil hjælpe dig, så skal det nok komme.

Det kan også være en god ting at hjælpe andre. På asylcenteret fik Mohammed hjælp og så tilbød han selv at hjælpe, fx med at sortere donationer eller oversætte mellem de andre beboere og de ansatte. På den måde har Mohammed lært flere mennesker at kende. For eksempel Tove, som Mohammed har mødt igennem Venligboerne, hvilken er en bevægelse der handler om at være venlig, respektfuld og hjælpsom for flygtninge og andre mennesker der har brug for hjælp, som startede i Nordjylland i 2014 og senere har spredt sig i Danmark og Europa. Tove har hjulpet Mohammed med forskellige ting da de først kom til Børkop, fx donationer såsom tøj og legetøj. Kort tid efter at have mødt Tove, startede de Venligstøtterne sammen. Det er en forening hvor de hjælper flygtninge og andre personer i kommunen der har brug for hjælp, med penge og andre ting de har brug for. Det kan gøre en forskel for folk hvis de får hjælp med at få et kørekort, så de kan få et job, eller betale for flybilletter til familiesammenførte. Mohammed er ikke så aktiv i foreningen mere, men når han har tid, så er han der. Det betyder meget for Mohammed at kunne hjælpe andre og give tilbage når man selv har modtaget hjælp.

Fremtiden

Mohammed synes han har opnået meget i Danmark. Han har valgt at leve og være glad. Han har et godt liv og alt man kan drømme om. En glad familie, et godt job. Selvom det ikke er hans drømmejob, er han glad for det. Han skal til at tage et større kursus på jobbet som svømmehalstekniker, hvilket han er rigtig glad for, så kan han få et certifikat på hans tekniske evner. Han er ligeglad med penge når han har det godt med sine kolleger og møder glad på arbejde og er glad når han har fri. Økonomisk er næste projekt at købe et hus til sommer. Mohammed og hans kone er i gang med at spare penge op til at købe et hus i Børkop. Som forældre skal de tænke på at spare op til fremtiden og sørge for deres børn og deres fremtid.

Når han er færdig med det nye kursus på sit arbejdet og får styr på det nye hus, vil han gerne gøre sin danskuddannelse færdig og tage tilbage til sprogskolen. Så vil han gerne læse videre og vil måske arbejde som advokat eller politimand en dag. Mohammed har en drøm om at arbejde i Røde Kors en dag. Han ved ikke om det sker, men han vil altid arbejde for at få den drøm til at ske. Han har også en drøm om at få statsborgerskab i Danmark. Han ved det kan være svært, men han bliver ved med at drømme. Han er en handymand, så han vil altid arbejde for at få sine drømme til at ske. Han har altid stolet på at han kunne få sine drømme til at ske. Det er derfor han der hvor han er nu i dag, fordi han ved at han kan. Ingen kan sige at det er umuligt.

PARTNERS

COORDINATOR

**VEREIN NIEDERSÄCHSISCHER BILDUNGSINITIATIVEN E.V.
(VNB)**

GERMANY

www.vnb.de

VIFIN, VIDENSCENTER FOR INTEGRATION

DENMARK

www.vifin.dk

**CENTRE FOR THE ADVANCEMENT OF RESEARCH AND
DEVELOPMENT IN EDUCATIONAL - TECHNOLOGY
(CARDET)**

CYPRUS

www.cardet.org

**UNIT – VEREIN FÜR KULTUR AN DER KARL-FRANZENS-
UNIVERSITÄT GRAZ**

AUSTRIA

www.uni-t.org

CENTRO PER LO SVILUPPO CREATIVO “DANILO DOLCI”

ITALY

www.danilodolci.org

buildingsocialbridges.eu

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.